

sterium vil en Opløsning, fik vi at vide ved den højtærede Konseilspræsidents Debut, men der er dog to Faktorer. Der er jo dog en grundlovmæssig Faktor, som jeg ikke behøver at nævne. At Ministeriet intet vil risikere ved en Opløsning, er givet, men det er dog et Spørgsmaal, om den anden Faktor har Lyst til at spille Plat og Krone — for det er det, det gælder om — om Fædrelandets Fremtid, blot for at gøre Forsøg paa at skaffe Ministeriet et Fler-tal. Og af hvad Beskaffenhed bliver saa det Fler-tal? Ja, hvis den højtærede Konseilspræsident raadede over et større Parti, saaledes at der gennem Valget kunde skabes et ensartet radikalt Parti, det kunde jeg endda forstaa. Men den højtærede Konseilspræsident ved jo meget godt, at det radikale Parti neppe vil vinde ret mange Kredse, om end nogle. Skal det radikale Parti have Fremgang, bliver det udelukkende gennem Socialdemokraterne. Tror da den højtærede Konseilspræsident, naar det sker, at Socialdemokraterne, som han paa den Maade vil hjælpe frem — og det er det, Ministeren vil — saa ikke ogsaa ville stille deres Fordringer? Det Program, de gaa til Valg paa med Hensyn til Forsvarssagen, er jo langt fornuftigere end de radikales. Den rene og klare Afrustning, den forstaa Folk, men de 12 Mill. Kr., som Socialdemokraterne bestandig have sagt ikke var andet end at smide Pengene i Rendestenen, det er vist et Program, Socialdemokraterne ikke ville slutte sig til ved Valgene.

Jeg betragter ikke denne Debat som Valgforberedelser, og naar den højtærede Forsvarsminister mente, at min flygtige Bemærkning om Odenseaffæren skulde have Betydning derfor og vilde komme til at spille en Rolle, saa skal jeg kun sige, at jeg havde ikke omtalt det med et eneste Ord, naar vi ikke igen i Dag havde faaet den Bemærkning, at alt, hvad vi sige, er urigtigt. Overfor en Udtalelse fra i Formiddags kan jeg ikke lade være at gøre følgende Bemærkning. Jeg havde indskrænket mig til kun at oplæse, hvad den højtærede Forsvarsminister havde sagt i Landstinget, og hvad den højtærede Konseilspræsident havde sagt i Aarhus, og hvad der stod i Betænkningen, og det var i Betænkningen, der stod noget om Politiforanstaltninger. Ikke desto mindre tog den højtærede Forsvarsminister, der vilde lege med Ord — og gjorde det — han tog det med ind og sagde, at det var ungdommeligt af mig at gøre opmærksom paa, at man ved neutralt Forsvar ogsaa kunde

kræve Politiforanstaltninger, og henviste til tidligere Tider, hvor det var sket. Jeg havde ikke nævnt et eneste Ord om det.

Jeg gaar nu videre. Den højtærede Minister mente, at jeg havde indskrænket mig til at fremdrage et enkelt Punkt og troede, at jeg efterhaanden havde indset, at det, der var sket i Odense-Affæren, ikke var noget, som jeg paa nogen Maade kunde have Fordel af. Ja, det er jo stadig under Hensyn til Valgforberedelserne. Hvilke Fordele jeg vil have deraf, og hvordan jeg vil tage Odense-Affæren, vil den højtærede Minister faa at vide andetsteds. Jeg agter nemlig at diskutere det i Pressen; der finder jeg, det naturligere hører hjemme, og der kan man omtale det udførligere. Den højtærede Minister udtalte for Ministeriets Vedkommende, at det, der var sket, var absolut det rette, det var Ministeren fuldkommen overbevist om. Jeg betvivler slet ikke, at den højtærede Minister er overbevist om, at det er det rette. Om det er det, er noget andet. Men, sagde den højtærede Minister, der var et Punkt, han vilde drage frem, fordi jeg havde sagt, at han havde brugt Udtalelser, der ikke vare holdbare. Den højtærede Minister hævdede, at de Udtalelser, han havde brugt, vare fuldstændig holdbare. Han havde sagt, at Loven selv er bleven bragt til Anvendelse. Og saa kom Forklaringen. Man maa erindre, hvad der er Tale om, og hvad man bebrejder Ministeren. Jeg vil altsaa gerne først forklare, hvad der er Tale om. Derfor vil jeg tillade mig, for at der ikke skal være Tvivl derom, at gentage Citatet, men jeg tager lidt mere med til Forstaaelse.

Det ærede Medlem fra Møen (L. Jes-sen) havde gjort gældende, at *Straffebestemmelserne* i den militære Straffelov vare saa strenge, at den øverste Hærledelse ikke har villet bringe dem i Anvendelse i Odense-Affæren. Det var overfor dette, Ministeren nedlagde sine Indsigelser og sagde: „Med Hensyn til Odensesagen, Sagen, der vedrører 6te Regiment, skal jeg tillade mig at gøre den Bemærkning, at naar den ærede Ordfører for Forespørgerne sagde, at den militære Straffelovs Bestemmelser vare saa strenge, at den øverste Hærledelse ikke vovede at bringe dem til Anvendelse, er dette ikke rigtigt. Den militære Straffelovs Bestemmelser ere forældede, og de trænge til at revideres og gøres bedre, men i dette Tilfælde er det ikke en Tilside-sættelse af Straffelovens Streghed, der har fundet Sted. Det er Loven selv, som er bragt til Anvendelse,